KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 21.12.2009
KOM(2009)690 endelig

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

Anvendelsen af direktiv 98/34/EF i perioden 2006-2008

SEK(2009)1704

INDHOLDSFORTEGNELSE

BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET, EUROPA-PARLAMENTET OG DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG Anvendelsen af direktiv 98/34/EF i perioden 2006-2008 1

Resumé 3

DEL I: STANDARDISERING 4

1. Indledning 4

2. Informationsprocedure 4

2.1 Informationsprocedurens anvendelse fra 2006 til 2008 4

2.2 Konklusion 4

3. Mandater 4

3.1 Mandatprocedurens anvendelse i perioden 2006-2008 5

3.2 Udviklingen inden for mandater 5

3.3 Konklusion 6

4. Formelle indsigelser 6

4.1 Informationsprocedurens anvendelse fra 2006 til 2008 6

4.2 Konklusion 7

DEL II: TEKNISKE FORSKRIFTER 8

1. Udviklingen i perioden 2006-2008 8

1.2 Anvendelse af proceduren som led i "bedre lovgivning" 8

1.2.1 Fremskridt i forvaltningen af 98/34-proceduren 9

2. Anvendelse af 98/34-proceduren 9

2.1 Effektivitet: generel oversigt 9

2.2 Anvendelse af hasteproceduren 11

2.3 Opfølgning af Kommissionens foranstaltninger 11

2.4 Dialog med medlemsstaterne 12

2.5 Overtrædelser af direktivets bestemmelser 12

2.6 Konklusion 12

RESUMÉ

I denne beretning analyseres anvendelsen af procedurerne i direktiv 98/34/EF[1] for standardisering og tekniske forskrifter i perioden 2006-2008. Der sættes i beretningen fokus på, hvordan anvendelsen af procedurerne bidrager til at forbedre lovgivningen og skabe et velfungerende indre marked.

Standardiseringsdelen omfatter informationsproceduren for standarder, Kommissionens anmodninger til de europæiske standardiseringsorganer[2] om standardisering (mandater) og formelle indsigelser mod standarder. Disse procedurer har vist sig at være et vigtigt element i det indre markeds funktion. Informationsproceduren har skabt åbenhed i standardiseringsarbejdet, ligesom den har været et incitament for de nationale standardiseringsorganer til fortsat at gennemføre initiativer til fremme af harmonisering på europæisk plan. Med de formelle indsigelser er det blevet muligt for medlemsstaterne og Kommissionen at sikre, at standarderne opfylder målene med reguleringsinitiativerne, når de anvendes til lovgivning efter "den nye metode". Mandaterne har gjort det muligt at præcisere forholdet mellem Kommissionens tjenestegrene og standardiseringsorganer, dvs. grænsefladen mellem udformningen af politikker og den måde, hvorpå disse udmøntes rent teknisk.

Hvad angår de tekniske forskrifter har reglen om, at Kommissionen skal have meddelelse om alle nationale tekniske forskrifter, inden de vedtages, vist sig at være et effektivt redskab til forebyggelse af handelshindringer, til samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne samt mellem medlemsstaterne indbyrdes og til forbedring af de lovgivningsmæssige rammer. Desuden viste det sig ved udgangen af 2008, at denne procedure havde været nyttig med hensyn til at forhindre, at der inden for det indre marked opstod protektionistiske foranstaltninger foreslået af medlemsstater i forbindelse med den økonomiske og finansielle krise[3]. Notifikationsproceduren har også fungeret som en vigtig rettesnor for medlemsstaterne i deres reguleringsaktiviteter i visse nye sektorer, ligesom den i høj grad har bidraget til at forbedre kvaliteten af de nationale tekniske forskrifter mht. gennemskuelighed, læselighed og effektivitet på områder, der ikke eller kun i begrænset omfang er harmoniseret. Den større klarhed i de lovgivningsmæssige rammer i de enkelte medlemsstater har gjort det lettere for de økonomiske aktører at reducere omkostningerne i forbindelse med adgang til forskrifterne og at anvende dem korrekt.

---

1 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester (EFT L 204 af 21.7.1998), som ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998).

2 CEN (Den Europæiske Standardiseringsorganisation), CENELEC (Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering) og ETSI (Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation).

3 Meddelelse fra Kommissionen til Det Europæiske Råd - En europæisk økonomisk genopretningsplan, den 26. november 2008, KOM(2008) 800 endelig.

DEL I: STANDARDISERING

1. INDLEDNING

I dette afsnit beskrives direktivets standardiseringsdel, som omfatter informationsproceduren for standarder, anmodninger fra Kommissionen til de europæiske standardiseringsorganer om standardisering (mandater[4]) og formelle indsigelser mod standarder, fortrinsvis i henhold til direktiver efter den nye metode, ligesom der gives statistiske oplysninger for perioden 2006-2008 og en analyse af anvendelsen af denne del af direktivet.

2. INFORMATIONSPROCEDURE

Proceduren vedrørende standarder har til formål at følge de nye standardiseringsaktiviteter, der iværksættes af de nationale standardiseringsorganer. Der er indført mekanismer, som hovedsagelig skal give andre organer mulighed for at fremsætte kommentarer, deltage i arbejdet eller anmode om initiativer på europæisk plan (jf. bilag 1).

2.1 Informationsprocedurens anvendelse fra 2006 til 2008

Proceduren har fortsat fungeret tilfredsstillende. Af de årlige rapporter fra CEN og CENELEC fremgår det, at det gennemsnitlige årlige antal notificerede nationale foranstaltninger er forblevet stabilt. Af tallene i bilag 3 for 1991 og frem fremgår det, at antallet af notifikationer er steget i forbindelse med hver udvidelse.

Fordelingen på sektorer (bilag 4) viser, at det er byggesektoren, der tegner sig for størstedelen af de nationale notifikationer. Også fødevarer, vandkvalitet og vejbyggeri er tunge områder.

De oplysninger, der formidles under proceduren, giver fortsat anledning til anmodninger fra Kommissionen om yderligere oplysninger samt forespørgsler vedrørende den status quo-periode (artikel 7), der foranlediges af notifikationer eller andre kilder.

2.2 Konklusion

Informationsproceduren spiller stadig en vigtig rolle, når det gælder om at tilskynde de nationale standardiseringsorganer til at give deres initiativer et europæisk tilsnit. Udvidelsen har bidraget til en stigning i antallet af notifikationer fra de nye medlemsstater; dette antal vil stabiliseres og endda falde, efterhånden som disse lande integreres fuldt ud, og dermed følge de tendenser, der har gjort sig gældende for ældre medlemsstater.

3. MANDATER

Kommissionen har længe benyttet standardiseringsmandater til at opnå tekniske specifikationer, der understøtter Fællesskabets lovgivning og/eller politikker. De består i en anmodning fra Kommissionen til de europæiske standardiseringsorganer om standardisering og udgør referencerammen for det pågældende arbejde (jf. bilag 1). Mandaterne er

---

[4] Mandater er anmodninger i form af en opfordring til europæiske standardiseringsorganer, som kan imødekommes på visse betingelser.

uundværlige i sager, hvor standarderne understøtter lovgivningen, hvilket f.eks. er tilfældet med direktiverne efter den nye metode.

3.1 Mandatprocedurens anvendelse i perioden 2006-2008

Der blev i rapporteringsperioden udstedt 62 mandater til de europæiske standardiseringsorganer. Antallet af mandater vedrørende direktiver efter den nye metode er faldet i sammenligning med den foregående periode (bilag 5).

Mandatproceduren fungerer godt. På grund af den uformelle høring, der gennemføres, inden udvalget træder til, er der normalt enighed om et mandat, før den formelle høring indledes.

Aktørerne inden for europæisk standardisering, dvs. ANEC (European association for the co-ordination of consumer representation in standardisation), ECOS (European Environmental Citizens Organisation for Standardisation), NORMAPME (European Office of Crafts, trades and Small and Medium-sized Enterprises for Standardisation) og ETUI (European Trade Union Institute), var ved udgangen af rapporteringsperioden fuldt ud involveret i proceduren. Dette skaber større åbenhed i de uformelle høringer.

Praksis med at følge op på alle mandathøringer i forhold til udvalget med en ajourført liste fortsatte i hele perioden.

3.2 Udviklingen inden for mandater

Der udstedes mandater på stadig flere områder. Andelen af mandater udstedt for direktiver efter den nye metode er 38 %, hvilket ligger tæt op ad sidste rapporteringsperiode. Der udstedes fortsat mange mandater på de øvrige politikområder (jf. bilag 6), især på områderne forbrugerbeskyttelse og miljø, men også inden for transport og energi.

Mandater, der understøtter "lead markets"

Der er udstedt to mandater siden indledningen af "lead market"-initiativet i 2007. Disse mandater, der vedrører biobaserede produkter, viser i hvor høj grad Kommissionen tror på standarders betydning på dette vigtige politikområde.

Standarder, der understøtter lovgivning

Der er udstedt mandater, der understøtter et bredt spektrum af lovgivningen, hvilket viser den betydning, modellen er tildelt. Som eksempler kan nævnes: lovgivning om kosmetik, reparation og vedligeholdelse af køretøjer, fødevarer, dyrefoder, almen produktsikkerhed og miljø. Antallet af mandater, der understøtter nye europæiske politikområder, er fordoblet i sammenligning med den tidligere rapporteringsperiode. Som eksempler kan nævnes mandaterne vedrørende sikring af forsyningskæden, adgang til bygninger og programmet for rumfartsindustrien.

Det første mandat, der understøtter direktivet om miljøvenligt design, blev udstedt ved udgangen af 2008. Dette fremhæves i Kommissionens meddelelse "Inddragelse af miljøhensyn i den europæiske standardisering" (KOM(2004) 130 endelig), hvor der lægges vægt på standardiseringens betydning for udviklingen af Kommissionens miljøbeskyttelsespolitik og bæredygtig udvikling.

Antallet af mandater, der understøtter lovgivning, som ikke hører under den nye metode (jf. bilag 5), er stort (ca. 35 % samlet set) og viser, at et bredt spektrum af Kommissionens tjenestegrene har taget denne samreguleringsmodel til sig.

I 2006 udstedtes et mandat vedrørende relationer til kundekontaktcentre. Servicesektoren er et nyt voksende standardiseringsområde. Denne udvikling i anvendelsen af mandater, som understøtter lovgivning, der ikke hører under den nye metode, og lovgivning på nye politikområder, afspejler, at standardisering i europæisk regi i stadig højere grad bruges til støtte for Kommissionens politik om bedre lovgivning. Dette anerkendes - og støttes - i Kommissionens meddelelse fra 2004 om den europæiske standardiserings betydning for gennemførelsen af EU's politikker og lovgivning[5].

3.3 Konklusion

Mandatproceduren er for længst indarbejdet, men det må sikres, at proceduren fortsat vil fungere effektivt. Uformel høring af alle berørte parter forud for høringer i udvalget er et redskab af afgørende betydning, som fortsat bør anvendes.

For at skabe mere åbenhed i udvalgets arbejde har Kommissionen siden 2006 indbudt aktørerne inden for europæisk standardisering, dvs. ANEC, ECOS, ETUI og NORMAPME, til at deltage på mødet i det udvidede udvalg.

Med henblik på større åbenhed vil Kommissionen overveje muligheden for at organisere en skriftlig procedure inspireret af internetfora. Formålet er at sikre, at alle udvalgsmedlemmer kan læse andre medlemmers bemærkninger, hvorved denne type høring vil ligne den, der afholdes på udvalgets møder.

Mandatproceduren har vist sig at være et meget vigtigt redskab til at øge standardiseringens betydning på de nye EU-lovgivnings- og politikområder. Dette afspejles også af, at der henvises til direktivet i flere af de seneste EU-retsakter.

4. FORMELLE INDSIGELSER

Direktiver efter den nye metode indeholder sikkerhedsklausuler med henblik på det tilfælde, at en harmoniseret standard ikke kan sikre, at et produkt opfylder de grundlæggende krav i det pågældende direktiv. I sådanne tilfælde kan medlemsstaterne eller Kommissionen fremsætte en formel indsigelse mod den pågældende standard, som udvalget høres om (jf. bilag 1).

4.1 Informationsprocedurens anvendelse fra 2006 til 2008

Antallet af indsigelser fra Kommissionens side i rapporteringsperioden har været lavt (11). Kun i to tilfælde var beslutningen at opretholde formodningen om overensstemmelse, mens den i ni tilfælde helt eller delvis blev ophævet (jf. bilag 7).

Antallet af formelle indsigelser er dog for opadgående, når meddelelserne om nye indsigelser tages i betragtning. Der er især tale om de områder, der er omfattet af direktiverne om maskiner, legetøj og trykbærende udstyr.

---

[5] KOM(2004) 674 endelig af 18.10.2004.

I flere tilfælde er problemer med standarders forenelighed blevet behandlet i udvalget og har givet anledning til anmodninger om ændring af harmoniserede standarder, uden at der har været behov for en formel indsigelse.

4.2 Konklusion

Selv om der kan gå ganske lang tid, fra der gøres indsigelse, til beslutningen vedtages, har proceduren som sådan fungeret tilfredsstillende.

I tråd med mandatproceduren og af hensyn til åbenheden vil Kommissionen offentliggøre beslutninger om formelle indsigelser i konsolideret form, ligesom den på hvert af udvalgets møder vil fremlægge en ajourført liste over foranstaltninger truffet i relation til de formelle indsigelser.

DEL II: TEKNISKE FORSKRIFTER

1. UDVIKLINGEN I PERIODEN 2006-2008

Notifikationsproceduren (herefter benævnt "proceduren") gør det muligt for Kommissionen og for EU's medlemsstater i god tid i forvejen at tage stilling til de tekniske forskrifter, medlemsstaterne agter at iværksætte for produkter (i industri-, landbrugs- og fiskerisektoren) og for informationssamfundets tjenester (jf. bilag 8). Proceduren gælder også - i en forenklet udgave - for de EFTA-medlemsstater, der har undertegnet aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, og for Schweiz og Tyrkiet (jf. bilag 11).

De væsentligste fordele ved proceduren

- Proceduren gør det muligt at opdage nye hindringer for det indre markeds funktion, inden de når at få negative virkninger. Derved undgås lange og omkostningstunge overtrædelsesprocedurer.

- Den gør det muligt at opdage protektionistiske foranstaltninger truffet af medlemsstater under exceptionelle omstændigheder såsom økonomiske og finansielle kriser.

- Med proceduren kan medlemsstaterne få at vide, hvorvidt de notificerede udkast er forenelige med fællesskabslovgivningen, herunder direktiver.

- Det, at medlemsstaternes aktivt tager del i evalueringen af de notificerede udkast, har gjort det muligt i løbet af årene at etablere en effektiv dialog mellem medlemsstaterne og Kommissionen.

- De økonomiske aktører kan blive hørt og kan i god tid tilpasse deres aktiviteter til de tekniske forskrifter, der er i støbeskeen. Denne ret til indsigt anvendes i udbredt grad af de økonomiske aktører, der dermed hjælper Kommissionen og de nationale myndigheder med at opdage eventuelle handelshindringer.

1.1 Notifikationsproceduren i det indre marked efter udvidelsen

Proceduren bidrog i væsentlig grad til at sikre et velfungerende indre marked i forbindelse med EU's udvidelse med ti nye medlemsstater i 2004. De positive resultater heraf, der kunne noteres i 2005, er siden blevet bekræftet ved, at der fra disse ti medlemsstater er modtaget 122 notifikationer i 2006, 131 notifikationer i 2007 og 109 notifikationer i 2008.

Desuden er Bulgarien og Rumænien (EU-27) blevet omfattet af proceduren. Disse to nye medlemsstater tilvejebragte den administrative kapacitet, den tekniske struktur og den viden, der var nødvendig for at kunne bringe direktivet i anvendelse, hvilket resulterede i 33 notificerede udkast mellem 1. januar 2007 og 31. december 2008.

Endnu en gang har det vist sig, at direktivet er et effektivt redskab, når det gælder om at sikre et velfungerende indre marked for både produkter og informationssamfundets tjenester.

1.2 Anvendelse af proceduren som led i "bedre lovgivning"

Som opfølgning på Kommissionens handlingsplan om bedre og enklere lovgivningsmæssige rammer er der i rapporteringsperioden taget en række initiativer i tilknytning til notifikationsproceduren. Medlemsstaterne er blevet opfordret til at fremlægge konsekvensundersøgelser sammen med deres notificerede udkast. Disse konsekvensundersøgelser tilskynder medlemsstaterne til på forhånd at overveje, hvilke instrumenter der er mest velegnede, og gør det muligt for Kommissionen at kontrollere nødvendigheden af de foreslåede foranstaltninger med henblik på eventuelle hindringer for det indre markeds funktion.

Kommissionen intensiverede desuden - i overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning - sine bestræbelser på at sikre klarhed og konsekvens i de notificerede udkast og på at identificere eventuelle unødigt komplicerede eller besværlige procedurer, der burde forenkles til gavn for de økonomiske aktører, samtidig med at der sikres et højt beskyttelsesniveau for folkesundheden, forbrugerne og miljøet.

De nationale myndigheder er blevet opfordret til at overveje især følgende aspekter:

- formuleringen af udkastene: klarhed, konsistens, gennemsigtighed og retssikkerhed ved anvendelsen af dokumenterne

- muligheden for at give adgang til alle forskrifter i en given sektor ved offentliggørelse af konsoliderede udgaver af de relevante dokumenter i såvel trykt som elektronisk form

- identificering af procedurer, der er unødigt komplicerede og besværlige for de økonomiske aktører, fordi de indebærer unødvendige administrative byrder for disse, navnlig i forbindelse med markedsføring af et produkt.

- ***1.2.1 Fremskridt i forvaltningen af 98/34-proceduren***

Kommissionen har gennemført flere kampagner for at skabe mere åbenhed og dialog med medlemsstaternes myndigheder. Driften af TRIS-databasen ("*Technical Regulations Information System*") er hele tiden blevet forbedret, og i 2010 forventes en ny version lanceret, der vil reducere behandlingstiden for notifikationer og muliggøre forbindelse mellem TRIS-databasen og de nationale databaser. Siden 2007 har Kommissionen omformuleret punkt 7 i notifikationsmeddelelsen, således at det præciseres, om en notifikation foretaget i henhold til direktivet i forbindelse med "kvikskranken" kan betragtes som gyldig i henhold til en anden EU-retsakt.

Kommissionen sikrer offentligheden adgang til de notificerede udkast på de 23 officielle EU-sprog og til grundlæggende oplysninger om procedurens forløb på webstedet http://ec.europa.eu/enterprise/tris. Der har kunnet konstateres en støt stigning i antallet af besøg på webstedet: fra 2006 til 2008 steg antallet af søgninger således med 7,5 %, således at det i 2008 nåede op på ca. 140 000 søgninger (jf. bilag 12).

2. ANVENDELSE AF 98/34-PROCEDUREN

2.1 Effektivitet: generel oversigt

► **<u>Omfanget af notifikationer og relevante sektorer</u>**

I perioden 2006-2008 steg det samlede antal notificerede udkast (1 979) i forhold til perioden 2003-2005 (1 782). Udvidelsen (EU-27) bidrog til denne stigning. Der noteredes svagheder i visse medlemsstaters engagement, når det gælder om at notificere udkast til tekniske forskrifter (jf. bilag 10.2).

Det største antal notifikationer vedrørte **bygge- og anlægssektoren**. Mange af disse notifikationer udspringer af foranstaltninger truffet af medlemsstaterne med henblik på at gøre bygninger mere energieffektive. Det næststørste antal notifikationer vedrørte **landbrugsprodukter og fødevarer**. I denne sektor vedrørte foranstaltningerne fødevarehygiejne, genetisk modificerede afgrøders sameksistens med konventionelle afgrøder og sammensætning og mærkning af fødevarer. Antallet af notifikationer steg betragteligt inden for sektorerne **telekommunikation** og **transport**. Der indkom adskillige notifikationer inden for sektorerne **hasardspil** (online), **kemi** (farlige stoffer og præparater) og **miljø** (affald, biobrændstoffers kvalitet, begrænsning af anvendelsen af plasticposer), jf. bilag 10.1-10.3.

► **Undersøgte emner**

For så vidt angår de **ikke-harmoniserede** områder, der er omfattet af EF-traktatens artikel 28-30 (frie varebevægelser) og 43 og 49 (etableringsretten og fri udveksling af tjenesteydelser), havde Kommissionens reaktion til hensigt at advare medlemsstaterne om de potentielle handelshindringer, som unødvendige foranstaltninger, der ikke står i rimeligt forhold til målet, kan være årsag til. Kommissionen opfordrede fortsat medlemsstaterne til i alle udkast til tekniske forskrifter at indføje klausuler om gensidig anerkendelse.

Med hensyn til de **harmoniserede områder** var målet at sikre, at nationale foranstaltninger var nødvendige, berettigede og forenelige med EU-lovgivningens afledte ret.

- Notifikationerne vedrørende **bygge- og anlægssektoren** blev først og fremmest analyseret med udgangspunkt i direktiv 89/106/EØF om byggevarer og i de harmoniserede standarder vedtaget i tilknytning til dette direktiv samt med udgangspunkt i direktiv 2002/91/EF om bygningers energimæssige ydeevne.

- Flere medlemsstater har indgivet notifikationer om udkast vedrørende genetisk modificerede afgrøders sameksistens med konventionelle og økologiske afgrøder samt kontrol med utilsigtet forurening med **GMO'er**. Disse dokumenter - analyseret med udgangspunkt i direktiv 2001/18/EF (om udsætning af GMO'er), forordning (EF) nr. 1829/2003 om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer og forordning nr. 1830/2003 om sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af GMO'er og om ændring af direktiv 2001/18/EF - har tjent som eksempler på reguleringsmodeller for andre medlemsstater.

- Den 1. januar 2006 trådte forordning 852/2004 (**fødevarehygiejne**), 853/2004 (særlige hygiejnebestemmelser for animalske fødevarer) og 854/2004 (officiel kontrol af animalske produkter til konsum) i kraft. Disse forordninger bemyndiger medlemsstaterne til at træffe særlige foranstaltninger på nationalt plan, der er notificeret inden for rammerne af 98/43-proceduren og gjort til genstand for detaljerede kommentarer og/eller bemærkninger.

- Adskillige medlemsstater notificerede udkast vedrørende sundhedsanprisninger på **fødevarer** og mærkning af fødevarer samt tilsætningsstoffer, farvestoffer og konserveringsmidler indeholdt i disse.

- Der er også indgivet mange notifikationer vedrørende **radiogrænseflader**, som er en sektor, hvori en rivende teknologisk udvikling har skabt stadig mere komplicerede nationale regelsæt, som kan forventes at ville skabe hindringer for det indre markeds funktion.

- En analyse af den livlige aktivitet i medlemsstaterne med hensyn til regulering af **hasardspil** - en ikke-harmoniseret sektor - har sat fokus på visse aspekter af den frie bevægelighed i det indre marked og nationale politiske målsætninger.

- Proceduren har også gjort det muligt at intervenere i sektorer, der forventedes harmoniseret på fællesskabsplan, idet den har forhindret medlemsstaterne i at træffe divergerende nationale foranstaltninger.

► **Foranstaltninger**

Kommissionen udstedte udførlige udtalelser i forbindelse med 179 notifikationer, hvilket repræsenterer 9,04 % af det samlede antal udkast, der blev notificeret i rapporteringsperioden (1 979). Dette er et fald i forhold til den tidligere rapporteringsperiode, hvilket tyder på, at medlemsstaterne i stigende omfang lovgiver med Fællesskabet i mente og under hensyntagen til et velfungerende indre markeds behov. Medlemsstaterne udstedte 142 udførlige udtalelser. Af de 894 kommentarer afgivet i rapporteringsperioden var Kommissionen ophavsmand til 418, mens medlemsstaterne stod for 476 (jf. bilag 10.4 og 10.6).

I 22 tilfælde anmodede Kommissionen de pågældende medlemsstater om at udsætte vedtagelsen af de notificerede forskrifter med et år regnet fra modtagelsen for at undgå, at allerede iværksatte harmoniseringsbestræbelser i fællesskabsregi på de pågældende områder blev bragt i fare (jf. bilag 10.5).

Desuden henledte Kommissionen medlemsstaternes opmærksomhed på behovet for at sikre kompatibilitet med aftalen om tekniske handelshindringer, når de pågældende foranstaltninger også blev notificeret til Verdenshandelsorganisationen.

2.2 Anvendelse af hasteproceduren

For de i alt 1 979 notifikationer fremsatte medlemsstaterne 49 anmodninger om anvendelse af hasteproceduren til notificerede udkast. Kommissionen bekræftede sin snævre fortolkning af de særlige betingelser, der skal være opfyldt, nemlig en alvorlig, uforudsigelig situation, som vedrører især beskyttelse af sundheden og sikkerheden. Af samme grund blev det afslået at anvende hasteproceduren i de tilfælde, hvor anmodningen udelukkende begrundedes med økonomiske hensyn eller udsprang af et ønske om at rette op på administrative forsinkelser i medlemsstaten. Hasteproceduren blev vurderet at være berettiget i 14 tilfælde (jf. bilag 10.7).

2.3 Opfølgning af Kommissionens foranstaltninger

Forholdet mellem antallet af reaktioner fra medlemsstaterne og antallet af udførlige udtalelser fra Kommissionen var tilfredsstillende i perioden 2006-2008 (med et årligt gennemsnit på 83,7 %). Denne procentandel er den vigtigste indikator for medlemsstaternes engagement med

hensyn til at opfylde deres forpligtelser i henhold til proceduren. Kommissionen har noteret sig, at reaktionerne var overvejende tilfredsstillende (med et gennemsnit på 64,3 % i perioden). Den løbende dialog mellem Kommissionen og de berørte medlemsstater bidrog til denne situation, idet den gjorde det muligt at løse mange af sagerne inden for et år efter notifikationen (jf. bilag 10.8).

2.4 Dialog med medlemsstaterne

De regelmæssige møder i Udvalget for Tekniske Standarder og Forskrifter dannede forum for meningsudvekslinger om både emner af almindelig interesse og specifikke aspekter af proceduren.

Diskussioner drejede sig især om udvidelsen med Bulgarien og Rumænien, aktindsigt i dokumenter vedrørende 98/34-proceduren i henhold til forordning (EF) nr. 1049/2001[6], overlapning mellem proceduren og andre EF-notifikationsprocedurer ("kvikskranke"), udviklingen i forvaltningen af TRIS-databasen og medlemsstaternes forpligtelse til at reagere på udførlige udtalelser og til at meddele de endelige dokumenter.

Der blev ligeledes afholdt seminarer i adskillige medlemsstater, som gav mulighed for en direkte dialog mellem Kommissionen og de nationale myndigheder, der er involveret i proceduren, og hjalp sidstnævnte med at blive fortrolige med procedurens ofte meget tekniske elementer. Desuden blev der i november 2008 afholdt en konference til markering af 25-året for direktivet. Denne begivenhed kunne bruges som reklamesøjle for 98/34-mekanismens resultater, og den gav lejlighed til en diskussion af fremtidsudsigterne, herunder vedrørende bedre anvendelse af mekanismen til fordel for virksomhedernes - navnlig SMV's - konkurrenceevne. Begivenheden gav også lejlighed til at notere de økonomiske aktørers forventninger, herunder især deres ønske om aktindsigt i de dokumenter, der udveksles under proceduren. Samme dag udkom ny bog med titlen "Forebyggelse af handelshindringer i det indre marked – Direktiv 98/34" (ISBN 978-92-79-09847-5) på alle EU's officielle sprog; bogen vil blive distribueret til brede kredse i medlemsstaterne.

2.5 Overtrædelser af direktivets bestemmelser

Antallet af traktatbrudsprocedurer (EF-traktatens artikel 226) mod medlemsstaterne vedrørende tilsidesættelse af landenes forpligtelser i henhold til direktivet forblev lavt i hele den pågældende periode: fjorten i 2006, ni i 2007 og fem i 2008.

2.6 Konklusion

Procedurens nytteværdi er til fulde blevet bekræftet i perioden 2006-2008 for så vidt angår effektivet, åbenhed og administrativt samarbejde. Den omstændighed, at antallet af traktatbrudsprocedurer stadig er lavt i forhold til antallet af notificerede udkast til tekniske forskrifter, viser, at det er muligt at sikre korrekt anvendelse af fællesskabslovgivningen ved en proaktiv fremgangsmåde og et tæt partnerskab mellem Kommissionen og medlemsstaterne og mellem disse indbyrdes.

---

[6] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43).

Dette netværksprincip og det udstrakte samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne har ligeledes sikret, at de nationale reguleringsaktiviteter er blevet gennemført, uden at der er skabt tekniske handelshindringer, og at der kun er foretaget harmonisering i fællesskabsregi, hvor dette har været absolut nødvendigt, hvilket er helt i tråd med subsidiaritetsprincippet. Samtidig har proceduren på visse områder, hvor der allerede er gennemført harmoniseringsforanstaltninger, gjort det muligt at afdække, hvor der har været behov for at supplere eller styrke disse foranstaltninger.

Ved anvendelsen af direktiv 98/43 vil Kommissionen til stadighed være årvågen med hensyn til principperne om bedre lovgivning og behovet for at opretholde konkurrencevenlige betingelser for den europæiske økonomi. Der er derfor fortsat gratis elektronisk adgang til de notificerede udkast på alle de officielle EU-sprog. Desuden fortsætter bestræbelserne på at give de økonomiske aktører lovgivningsmæssige rammer, der er så klare som muligt for at undgå "goldplating" (overregulering) og for at kunne fremsætte kommentarer, der tilsigter en forbedring af det europæiske erhvervslivs konkurrenceevne i og uden for EU under hensyntagen til koblingen mellem denne procedure og den, der blev etableret ved aftalen om tekniske handelshindringer inden for Verdenshandelsorganisationens rammer.